

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо надання повноважень об'єднаним територіальним громадам розпорядження землями державної власності за межами населених пунктів та передачу даних земель до комунальної власності

Стаття 1. Органи місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад набувають повноваження щодо розпорядження землями державної власності всіх категорій за межами населених пунктів. Дані землі передаються до комунальної власності об'єднаних територіальних громад.

2. До комунальної власності територіальних громад сіл, селищ, міст, які об'єднались відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» згідно з затвердженими перспективними планами формування територій громад Автономної Республіки Крим, області, передаються всі землі державної власності, розташовані за межами населених пунктів у межах таких територіальних громад, крім:

земель оборони;

земель зон відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;

земельних ділянок, на яких розташовані будівлі, споруди, інші об'єкти нерухомого майна державної власності;

земельних ділянок, які перебувають у постійному користуванні органів державної влади, державних підприємств, установ, організацій, Національної академії наук України, державних галузевих академій наук.

3. Межі об'єднаної територіальної громади визначаються за затвердженими на час набрання чинності цим Законом проектами формування територій сільських, селищних, міських рад, об'єднаних територіальних громад. У разі, якщо межі територіальної громади не встановлені за зазначеними проектами, такі межі визначаються відповідно до меж суміжних територіальних громад.

У разі неможливості з'ясувати дійсну межу об'єднаної територіальної громади або наявності спору між декількома органами місцевого самоврядування щодо меж об'єднаної територіальної громади,

такі межі визначаються за рішеннями суміжних сільських, селищних, міських рад на підставі проекту землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно - територіальних одиниць;

Стаття 2. Особливості набуття та реалізації права власності на землі, що передаються до комунальної власності об'єднаних територіальних громад

1. Право комунальної власності об'єднаних територіальних громад сіл, селищ, міст, на землі, визначені у статті 1 цього Закону, виникає:

в об'єднаних територіальних громад, новообрані органи місцевого самоврядування яких набули повноважень до набрання чинності цим Законом, – з дня набрання чинності цим Законом;

в інших випадках – з дати набуття повноважень новообраними органами місцевого самоврядування, територіальної громади, утвореної внаслідок добровільного об'єднання.

2. Цей Закон є підставою для державної реєстрації права комунальної власності об'єднаних територіальних громад сіл, селищ, міст на землі, зазначені у статті 1 цього Закону.

Віднесення земель до комунальної власності об'єднаних територіальних громад відповідно до цього Закону припиняє право державної власності на такі землі.

3. Віднесення земельних ділянок до комунальної власності об'єднаних територіальних громад відповідно до цього Закону не є підставою для припинення речових прав, похідних від права власності, на такі земельні ділянки.

4. З дня набуття об'єднаними територіальними громадами права власності на землі, визначені статтею 1 цього Закону, до органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад переходять права та обов'язки власника земельної ділянки за договорами, які передбачають передачу таких земельних ділянок у користування на правах оренди, емфітевзису, суперфіцію, сервітуту, а також за правовідносинами постійного користування такими земельними ділянками.

5. Протягом року з дня набуття об'єднаними територіальними громадами права власності на земельні ділянки, визначені статтею 1 цього Закону, органи місцевого самоврядування зобов'язані в порядку, визначеному статтею 148-1 Земельного кодексу України, повідомити користувачів земельних ділянок, визначених статтею 1 цього Закону, про перехід вказаних земельних ділянок до комунальної власності об'єднаних територіальних громад.

Стаття 3. Прикінцеві та перехідні положення

1. Надані рішеннями органів виконавчої влади дозволи на розробку проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок та технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), які віднесені відповідно до цього Закону до комунальної власності, зберігають чинність. Рішення про затвердження проектів землеустрою та технічної документації із землеустрою, а також про передачу земельних ділянок у власність та користування, які на час набрання чинності цим Законом не були затверджені, приймають відповідні сільські, селищні, міські ради.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст.27):

а) у частині першій статті 8:

в абзаці першому слова «на території області» виключити;

абзац другий доповнити словами «сіл, селищ, міст області»;

б) в абзаці першому частини першої статті 9 слова «на їх території» виключити;

в) у частині першій статті 10:

в абзаці першому слова «на території району» виключити;

абзац другий доповнити словами «сіл, селищ, міст району»;

назву статті 12 після слів «міських рад» доповнити словами «, об'єднаних територіальних громад»;

г) в абзаці першому частини першої статті 12 слова «на території сіл, селищ, міст» виключити;

г) абзаци третій-четвертий частини третьої статті 20 викласти у такій редакції:

«щодо земельних ділянок, розташованих у межах населеного пункту - сільською, селищною, міською радою, а також у межах об'єднаних територіальних громад, що утворені у встановленому порядку згідно з затвердженими перспективними планами формування територій громад Автономної Республіки Крим, області, – сільською, селищною, міською радою об'єднаної територіальної громади;

в інших випадках – районною державною адміністрацією, а щодо земельних ділянок, розташованих за межами населених пунктів, що не входять до території району, або в разі якщо районна державна адміністрація не утворена, - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією, крім випадків, визначених абзацом третім цієї частини.

д) пункт 2 статті 83 виключити;

е) частину п'яту статті 84 доповнити пунктом «д» такого змісту:

«д) виникнення інших підстав, передбачених законом»;

є) у статті 186:

частину шосту доповнити словами «а у разі, якщо зазначений проект передбачає зміну цільового призначення земельних ділянок приватної власності, – органом, уповноваженим приймати рішення про таку зміну»;

абзац другий – третій частини сьомої викласти у такій редакції:

«у разі, якщо проект передбачає впорядкування для містобудівних потреб території, розташованої в межах населених пунктів, а також у межах об'єднаних територіальних громад, що утворені у встановленому порядку згідно з затвердженими перспективними планами формування територій громад Автономної Республіки Крим, області, – відповідними сільськими, селищними, міськими радами, об'єднаними територіальними громадами;

в інших випадках – районною державною адміністрацією, а у разі, якщо районна державна адміністрація не утворена, – Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією.».

2) У Законі України «Про фермерське господарство» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 45, ст.363):

а) в абзаці першому частини першої статті. 7:

слова: «відповідної районної державної адміністрації» замінити словами: «органу виконавчої влади, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу України»;

слова «місцевої ради» замінити словами «органів місцевого самоврядування, на території якої розташована земельна ділянка»;

б) частину другу статті 7 викласти у такій редакції:

«2. Передача земельної ділянки у власність або користування здійснюється відповідно до Земельного кодексу України»;

в) частини третю та четверту статті 7 виключити.

3) У Законі України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст.314):

а) частину другу статті 5 викласти у такій редакції:

«Рішення щодо виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв) приймається:

сільськими, селищними, міськими радами - у межах населених пунктів, а також у межах об'єднаних територіальних громад, що утворені у встановленому порядку згідно з затвердженими перспективними планами формування територій громад Автономної Республіки Крим, області,

районними державними адміністраціями – в інших випадках.»;

б) у статті 13 слова «отримання їх власниками державних актів на право власності» замінити словами «державної реєстрації права власності».

4) У Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61):

а) частину першу статті 10 після абзацу третього доповнити новим абзацом четвертим такого змісту:

«землі в межах об'єднаних територіальних громад що утворені у встановленому порядку згідно з затвердженими перспективними планами формування територій громад Автономної Республіки Крим, області;»;

у зв'язку з цим абзаци четвертий – п'ятий вважати відповідно абзацами п'ятим – шостим;

б) доповнити новою статтею 13-1 такого змісту:

«Стаття 13-1. Склад відомостей Державного земельного кадастру про землі в межах об'єднаних територіальних громад

1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про землі в межах об'єднаних територіальних громад:

а) найменування територіальної громади;

б) опис меж територіальної громади;

в) площа земель в межах територіальної громади;

г) повне найменування суміжних територіальних громад;

г) інформація про матеріали, на підставі яких встановлені та змінені межі територіальної громади.»;

в) частину восьму статті 21 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Відомості про межі територіальних громад вносяться до Державного земельного кадастру на підставі проектів землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць;».

5) У Законі України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» (Відомості Верховної Ради, 2013 р., № 36, ст.472) у розділі II «Прикінцеві та перехідні положення»:

а) підпункт «г» пункту 4 після слів «цього розділу.» доповнити словами «а також землі, які відповідно до закону віднесені до комунальної власності об'єднаних територіальних громад, що утворені у встановленому порядку згідно з затвердженими перспективними планами формування територій громад Автономної Республіки Крим, області.»;

б) абзаци другий та третій пункту 6 викласти у такій редакції:

«у межах населених пунктів та в межах об'єднаних територіальних громад, що утворені у встановленому порядку згідно з затвердженими

перспективними планами формування територій громад Автономної Республіки Крим, області, – сільськими, селищними, міськими радами;

в інших випадках – органами виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють розпорядження такими земельними ділянками.»

б) У Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст.343) абзац другий частини другої статті 19 викласти у такій редакції:

«Розроблення детального плану території за межами населених пунктів та внесення змін до нього здійснюються на підставі розпорядження голови відповідної районної державної адміністрації, а детального плану території за межами населених пунктів у межах об'єднаних територіальних громад, що утворені у встановленому порядку згідно з затвердженими перспективними планами формування територій громад Автономної Республіки Крим, області, – на підставі рішення сільської, селищної, міської ради, об'єднаної територіальної громади.»

3. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**